

הפרק השני של דו"ח הישראלית שנכגשה עם ראשי הפידאיון בביירות

יירגע, אין לישראל כל עתיד בחלק זה של העולם. ההיסטוריה צועדת לקראת חירות, אחתה ושיתיון — והישראלים הם ריאקציונרים וגנונים.

אף שנימתה היתה מתונה והגינות יותר, היתה השיחה עם אלחות, מבחינות רבות, מאכזבת הרבה יותר מזו שהיתה לי עם כנפאני. מכנפאני ניתן לצפות להפירות מטרופות ולריחוק פסיכופיזיכומט מן הציאות. אך העדר ההגיון ותחושת המציאות בדבריו של אדם כאלחות גרם לי לחוש ייאוש גמור — כתחושת הייאוש של תופסת אותך אחרי שחזית במחזה של תיאטרון האבסורד, בו כל המילים והעניינים מוכרים וידועים, ובכל זאת יוצרים תמונה אבסורדית לחלוטין.

★ ★ ★

אנשיו של חאואאטמה

מה שקראתי אודות קבוצות הפידאיון הפלסטיניות השונות, הייתי מעוניינת ביותר בחזית הדמוקרטית של נציג חאואאטמה. מכל הקבוצות העיקריות, נראתה זו כקרובה ביותר להעלאת הצעות העשירות להוביל, באופן כלשהו, אל פתרון "הבעיה הפלסטינית".

אל משרדה הביירותי של החזית הדמוקרטית נלקחתי עלידי סוהייל יאמות, סוציאליסט לבנוני השייך לאיגוד הקומוניסטים, הפועל ידביד עם אנשיו של חאואאטמה בלבנון.

שהיתי כבר בביירות מזה חמישה ימים, ויאמות אמר לי מייד כי "האנשים ברבות עמו"ן טלפנו לשאול מי אני בדיוק. בנימת אמון גמור ביקש ממני לומר לו מי אני "באמת". חזרתי על סיפורי, כי אני אמריקאית העובדת עבור הטיימס, הסברתי לו את כל הדברים הבלתי-ברורים, ואת שני הדברים עשיתי בצורה טובה למדי, עד כי

כי מאחר שאלפתח היא תנועה המבוססת על העם, הריהי קרובה יותר לציבור ה"המונים העניים מאשר החזית העממית או החזית הדמוקרטית, אשר אזהרתי העיקריים הם הבורגנים המשכילים.

אך לאחר שמנה את ההבדלים הקיימים עתה בין הקבוצות השונות — שרבים מהם הם סיכוסים אישיים — הטעים אלחות את הצורך באחדות. "הגענו לנקודה בה אנו שוקעים כימקט בתוך מילותינו שלנו, ודבר זה הופך לאבן-נגף, תחת שימריך את השגת מטרותנו הממשית, שהיא שיחרור פלסטין. ככלות הכול, אין צורך בדיבורים כה רבים. לאחר שהתחלת לשאת נשק להגנת מולדתך, אתה מהפכן".

לנאיביות הפוליטית של "המהפכה הפלסטנית" אין ביטוי טוב יותר מאשר משפט אחרון זה.

★ ★ ★

"אנחנו היהודים האמיתיים"

אחר פיומו של שיעור-היסטוריה זה, פנה אלחות לספר לי על סיבותיהם של הפלסטינים מידיהם של הציונים ובני בריתם האימפריאליסטיים.

הוא תיאר את "אופייה הגזעני והפיארי דלי של המדינה הציונית", וחיקה את ארץ תם "אנשים נוכריים מימיהביניים" המסובבים בראש-קצות עם סיוות האספות מאחורי אוניהם והתחבאים פיתקאות בקריות. בדבריו על סיבותיהם של הפלסטינים, הוא נשמע כה כואב ומעונה, עד כי אני עצמי נעצבתי מאוד על שלא יכולתי לספר לו בכנות מנין באתי, וכי גם ישראל לים רבים כואבים כמוהו על גורלם של הפלסטינים, ועד כמה המצב מסובך הרבה יותר מן התמונה שצייר הוא.

אך כל סיתוי מעין זה לגלות את זהותי לא היה מביאני לכך, כיוון שהוא חזר שוב ושוב על הצהרתו כי לעולם לא ישוחח עם ישראלי — ובייחוד לא עם אותם אנשי

זאת דנה זוהר

בשבוע שעבר פירסם "העולם הזה" את החלק הראשון של הדו"ח של דנה זוהר (24), ישראלית בעלת אזרחות אמריקאית, שביקרה החודש בביירות ושוחחה עם נציגי אירגוני הפידאיון. בחלק הראשון תיארה דנה את שיחותיה הארוכות עם ראסאן כנפאני, הסופר הפלסטיני המשמש כנציג "החזית העממית לשיחרור פלסטין" של ג'ורג' חבש. בחלק השני של הדו"ח שלה מתוארות שיחותיה עם אנשי "אליפתח", החזית הדמוקרטית.

הפידאיון השונות ועל יחסו כלפינה. הוא הסביר לי כי אליפתח התחיל בפעולתו, למעשה, ב-1965, ופופולריותו הראשונית באה לו בגלל קריאתו להילחם תחילה, ול"הניח לאידיאולוגיות להתפתח לאחר-מכן. כל שגדל אליפתח, כמו קבוצות שונות אחרות, שמתחו ביקורת על נקודות-התורפה שלו. מרביתן היו קבוצות אידיאולוגיות שלושות היריבים החשובים ביותר של אלי

ום אחרי שיחותי עם כנפאני, הווי מנתי לשיחה עם שאפיק אלחות. היא זקיימה במשרד האירגון לשחרור פלסטין — אירגון הגג שליו משתייכות מרבית תנועות הפידאיון. למעשה שולטים אירגון אנשי אליפתח, אחרי שמנהיגם אסר עראפאת, התמנה בחורף האחרון ל"אש האירגון. אלחות הוא נציגו הרשמי בביירות.

שאפיק אל-חוח

לבסוף הסכים לקחתני אל מפקדת החזית הדמוקרטית. החזית הדמוקרטית לשיחרור פלסטין היא הזעירה והענייה ביותר מבין קבוצות הפידאיון הפעילות. משרדה הביירותי קטן, מונח ובעל מיספר עובדים מצומצם, והוא נראה יותר כמבכסה סינית באמריקה מאשר כמשרד פוליטי.

את פני קיבלו שני גברים צעירים, שמותיהם עבדאללה וסוליימאן, המייצגים את חאואאטמה בביירות, והם אמרו לי כי לאחר שיחתנו ייתכן שישלחו אותי אל חאואאטמה עצמו.

עבדאללה ניהל את מרבית השיחה, והתייחס עקשן שאשמע את ההיסטוריה של החזית הדמוקרטית, ומדוע וכיצד נתפצלה מעל החזית העממית — עוד לפני ששאלתי שא"ל כלשהו. הוא הסביר כי החזית הדמוקרטית לשיחרור פלסטין דוגלת במהפכה המארכסיסטית-לניניסטית, וכי היא טוענת שאנשיהימין בקבוצתו של חבש משתמשים ברעיונות מארכסיסטיים כהסאה למטרותיהם הריאקציוניות.

עבדאללה השתמש במשפט "מארכסיסטי-לניניסטי" בכל משפט משלו, ולאחר שקלט

מערב, אשר זנחו בתים טובים בארצות עשירות כדי לבוא ולהתיישב בארץ השייכת לעם הפלסטיני.

שאלתי אותם אם אינו סבור שאנשים מסוימים, הבאים מן המערב, הם בעלי הבנה רחבה באשר לבעיות הסכוכות הקשורות בסיכסוך הישראלי-פלסטיני, וש"כאני שאלתי יתיישבו בישראל ויפעלו מתוך המדינה למען השגת צדק ואחיה. אך הוא

פתח הוי: הלאומנים הערביים — אשר נתפצלו לאחר-מכן ויצרו את החזית העממית ואת החזית העממית; אליצאעיקה — השם את הדגש על פאן-ערביות סוציאליסטית, ואשר קשריו עם הבעת הסורית חזקים מכפי שהאירגון מוכן להודות; וכן לחזית השיחרור הערבית — הקשורה אל הבעת העיראקית. כיום רואה אלחות את אליפתח, את החזית העממית ואת החזית

פגישתי עם אלחות לאחר שפגשתי עם נסאן כנפאני, היתה כמו ראיון עם אבא זן לאחר בילוי יומי עם אחד מאנשי כסית. זן דבר הקרוי מימסד בקרב הפידאיון, לחות מסמל אותו.

זהו עורך-דין מצליח כבן 45. שגולד כי זו הוראה עצמו כפליט פלסטיני, אך הוא יאה יותר כמי שהיה מבכר להתגורר ב"יירות או בקהיר אפילו לא היתה קיימת וראל בעולם, פשוט משום שהעיר הגדולהלמת אותו יותר.

מבעד לחלון נשקף העוני הנורא של כונת מורעה, אך משרדו מרוהט בסיגנון מערבי החדש ביותר, עם כורסאות גורית וכסאות גדולים, בעלי מסעדות-עור. שלא ככנפאני, אלחות עשה כמיטב ולחו כדי להיות דיפלומטי ומתון. הוא זל את השיחה בהבטחתו לי כי "אני, ולסטינים, אוהבים את האמריקאים!" — ום לשפוט על-פי הצהרותיו לעיתונות, זן אנטי-אמריקאיות מובהקת, הרי היה שקר מפורש. (או שאני השפעתו על זידאיון עד כדי כך שהאמריקאים חייבים זלם לי משכורת על יצירת רצון-טוב וקום שלא היה קיים קודם לכן.)

★ ★ ★

שיעור בהיסטוריה

יקשתני מאלחות לספר לי משהו על השתלשלות יצירתן של קבוצות

...אנשי חאואאטמה מחכים שהישראלים הצעירים

יילחמו בנשק נגד מדינת ישראל...

השיב: "הדרך היחידה בה יכול יהודי בעל כונות טובות לעזור לכוחות הצדק למגר את המדינה הציונית היא — שיישאר רחוק ככל האפשר מן המדינה הציונית, ולא יהיה קשור עימה כלל".

בנימה רכה יותר, אך מתוך אותה נקודת-מבט, הדומה לזו של כנפאני, המשיך אלחות וסיפר לי עד כמה דומה ישראל לגרמניה הנאצית. הוא אמר שהפלסטינים הם היהודים האמיתיים בעולם של היום. לבסוף: "אפילו אם לא נילחם, אם הכל

הדמוקרטית כשלוש הקבוצות החשובות ב"י יותר.

אחרי 1967 ראו מרבית הקבוצות הללו כי עליהן להציע אידיאולוגיה מארכסיסטית-לניניסטית, אך הם עדיין חבש שאלונים מפגרים מאוד, ותעמולתם רופפת מאוד.

החזית הדמוקרטית של חאואאטמה היתה הראשונה שלמדה את ערכה של הביקורת העצמית, ואלחות מדבר בשיבחה, על ש"אילצה את אליפתח ואת חבש לעמוד בצד המחנה המארכסיסטי-לניניסטי. הוא הסביר